Α'. ΑΡΙΘ. (144) — (3,769)

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΤΡΙΤΗ, 12 Μαρτίου 1913

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ... Δρ. 9 — ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ...
...νος ... » 16 — Χρυσᾶ φράγκα ... 20
... » 30 — Χρυσᾶ φράγκα ... 40
Μετὰ μηνιαίου παραρτήματος μεγάλου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος ... λεπτὰ 50
Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος ... » 25

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16—ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

Η ΠΙΣΤΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς ὑπογραφῆς ὁριστικῆς εἰρήνης. Καὶ ἂν κρίνῃ τις ἐκ τῶν δηλώσεων τῶν ἡμιεπισήμων φύλλων τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἡμιεπισήμων ἐφημερίδων τῶν τριῶν ἡμῶν συμμάχων, ἡ ἀποδοχὴ τῆς μεσολαβήσεως τῆς Εὐρώπης ἢ κατ' ἀρχὴν γενομένη δεκτὴ, θὰ ἔχῃ παρακολούθημα τὴν ἀποδοχὴν τῶν ὅρων, οὓς διετύπωσαν αἱ Δυνάμεις. Μία τοὐλάχιστον φαίνεται ὑπάρχουσα ἀντίρρησις. Εἶνε αὕτη ἡ δι' ἐγγυήσεως τῶν Δυνάμεων κατάπαυσις καὶ τῶν ἐχθροπραξιῶν ὡς διατυποῦται ἐν τῇ διακοινώσει των ὁ πόθος αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ ἀντίρρησις αὕτη θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εὕρῃ προσκόμματα ἐφ' ὅσον ἡ Πύλη θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ ἐξακολουθήσῃ ἔστω καὶ ἐπὶ μίαν ἡμέραν τὸν ἀγῶνα, εἰς ἣν εὑρίσκεται οἰκτρὰν οἰκονομικὴν θέσιν καὶ ἐσωτερικῶς κλονίζεται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διὰ συνωμοσιῶν καὶ στάσεων. Ὥστε δὲν θὰ ἦτο τολμηρὸν νὰ προείπῃ τις, ὅτι ὁ πόλεμος, ὁ ἀπολήξας νικηφόρως διὰ τὴν Ἑλλάδα, λήγει δι' ἐπισήμου πράξεως καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς ἐμπολέμους. Οἱ ἀπειλούμενοι κίνδυνοι διὰ τὸ ζήτημα τῆς Σκόδρας δὲν παράττουσί τινα καὶ ἐφ' ὅσον τὰ θέματα ταῦτα διῆλθον τὴν περίοδον κρίσεως ὀξυτάτης, ἀπειλησάσης διεθνῆ σύρραξιν, βεβαίως δὲν δύνανται ν' ἀναζήσωσι τώρα, ὁπότε ἔφθασε καὶ ὁ διεθνὴς ἀνταγωνισμὸς εἰς τὸ τέρμα του.

Ἀλλ' ἂν διὰ τὴν εἰρήνην τὰ πράγματα ὁδεύουσι τὸν δρόμον τῆς ἀποκαταστάσεώς της, ἐν τούτοις τὰ μετὰ τὴν εἰρήνην προβλεπόμενα οὔτε ἁπλᾶ εἶνε, οὔτε ἄνευ ἰδιαζούσης προσοχῆς ἀφίνουσι τὴν σκέψιν. Καὶ προέχει ἀναμφιβόλως τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τῶν κτηθέντων. Μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν ἐπισήμων ἀνακοινώσεων καὶ ἐκ τῶν ἐξωθι πληροφοριῶν μόνον πένθιμοι σκέψεις ἠδύναντο νὰ προέλθωσι καὶ εἰς τὰς ψυχὰς ἐκείνων ἀκόμη, οἵτινες παρέχουσι τὸν ἀποτροπιασμὸν πολιτῶν κρινόντων τὰς ἐθνικὰς ἐπιτυχίας ἢ ἀποτυχίας μὲ τὴν πιθανότητα τῶν συνεπειῶν ἐπὶ τῶν κομματικῶν των βλέψεων. Ἀλλὰ νῦν τὰ πράγματα δὲν ἔχουσιν οὕτω. Τὸν ἀπελπισμὸν διεδέχθη αἰσιοδοξία. Πληροῦσι τὴν καρδίαν ἐλπίδες καὶ ἡ διάνοια ἐκτρέφει ταύτας διὰ τῆς σκέψεως ἣν ἀντλεῖ ἐκ τῶν πραγμάτων. Βασιλεύει Ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ μόνον ὀφείλεται ἡ χάραξις τῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἔδωκεν εἰς τὸ ἄνευ σχεδίου ἀποδυθὲν εἰς τὸν ἀγῶνα κράτος. Ὁ νικητὴς Διάδοχος, εἶνε σήμερον ὁ Βασιλεὺς, ὁ μέλλων ἀπ' εὐθείας νὰ ἐπικοινωνήσῃ καὶ ἐν τῇ διπλωματικῇ ἐξελίξει τῶν πραγμάτων. Εἶνε ὁ μόνος ἁρμόδιος νὰ κρίνῃ καὶ ὁ μόνος ἱκανὸς νὰ ρυθμίσῃ. Τὸν ἐλευθερωτὴν Διάδοχον παρακολουθεῖ ἀνελθόντα τὸν Θρόνον πλήρης καὶ ἀκεραία ἡ πίστις καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἔθνους. Διὰ τοῦτο μεστὸς πίστεως ἐπὶ τὸ μέλλον ὁ Ἑλληνισμὸς σύμπας, ἀποθέτει ἄνευ οὐδεμιᾶς παρακελεύσεως καὶ ἄνευ δισταγμοῦ τὴν τύχην αὐτοῦ εἰς τὰς χεῖρας Ἐκείνου, ὅστις ἀνέστησε τὸ ὑπόδουλον ἔθνος ἠγηθεὶς τοῦ στρατοῦ, οὗτινος οἱ πόθοι καὶ αἱ βουλήσεις δὲν συνδέουσι τὸν ἀγῶνα πρὸς οὐδεμίαν ἄλλην σκέψιν πλὴν τοῦ μεγαλείου τοῦ ἔθνους, οὗτινος εἶνε ὁ λαοφίλητος Ἄναξ.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΚΟΡΤΕ

— Ἔχω μίαν ἰδέαν.

Ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἄφησε νὰ τοῦ ξεφύγει αὐτὴ ἡ φράσις εἰς τὴν ἠρεμίαν καὶ τὴν σιγὴν τοῦ μεταμεσονυκτίου δρόμου, ὡς νὰ ὑπεβοήθει τὴν ἐντύπωσιν ποῦ θὰ ἔκαμνεν ἡ φράσις του, ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ:

— Εἶνε ἰδέα μου ἀτομική, δική μου, δὲν μοῦ τὴν ὑπέβαλε κανεὶς καὶ δὲν ἔχω καμμίαν πληροφορ'αν σχετικήν.

— Καλά, σὲ πιστεύομε, ἀδελφέ.

— Ὄχι, θέλω νὰ μὲ πιστεύσητε διότι δὲν μ' ἀρέσει νὰ κάμω τὸν καλῶς πληροφορημένον. Αὐτὸς ὁ τίτλος μὲ τρομάζει· ὁμολογῶ ὅτι εἶμαι διαρκῶς ἀθλιέστατα πληροφορημένος καὶ σᾶς βεβαιῶ, ὅτι ἔχω δεκαπέντε ἡμέρας τοὐλάχιστον νὰ ἴδω ὄχι ὑπουργόν, ἀλλὰ τρίτον ἐξ ἀγχιστείας ἐξάδελφον τοῦ συμπεθέρου τοῦ κλητῆρος τοῦ ὑπουργείου.

— Ὡραῖα, ἔλα εἰς τὴν ἰδέαν σου τώρα!

— Ἔρχομαι, λοιπόν, εἰς τὴν ἰδέαν μου. Ἡ ἰδέα μου λοιπὸν εἶνε ἡ ἑξῆς: Ἡ Ἑλλὰς αὐτῆς τῆς στιγμῆς μοῦ κάμνει τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι εἶνε μία κυρία πολύφερνος, τῆς ὁποίας ἡ χεὶρ εἶνε ἐλευθέρα.

— Ζωντοχήρα, κοινῶς λεγομένη.

— Κόρη, χήρα, ἢ ζωντοχήρα, ἀδιάφορον. Ὅπως δήποτε θέλω τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει καμμίαν ὑποχρέωσιν. Ὄχι ὅμως τὸ περιφρονημένον θῆλυ ποῦ ἦτο πρὸ ὀλίγου καιροῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ὅλοι ἐγύριζαν μὲ ἀδιαφορίαν καὶ περιφρόνησιν τῆς πλάτες. Ὄχι αὐτό. Ἀλλὰ τὸ ἴδιον θῆλυ, βέβαια, εἰς τὸ ὁποῖον ὅμως ἤλθε κάποια κληρονομία, ἑνὸς ἀπροσδοκήτου θείου κληροδοτήσαντος ὄχι μόνον παράδες πολλοὺς, ἀλλὰ καὶ ὄνομα καὶ φήμην καὶ ὑπόληψιν τόσην, ὥστε τὸ προχθεσινὸν περιφρονημένον θηλυκόν, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε γνωρίσει συμπαθείας, νὰ εἶνε τώρα ἡ Πηνελόπη ποῦ τὴν πολιορκοῦν πολυάριθμοι οἱ μνηστῆρες.

Καὶ ἐξηκολούθησεν, ἀφοῦ καὶ πάλιν ἐπανέλαβεν ὅτι ὅσα λέγει τὰ λέγει μόνος του χωρὶς καμμίαν πληροφορίαν:

— Τώρα λοιπὸν, μοῦ φαίνεται, ὅτι ὅλοι κάνουν κόρτε αὐτοῦ τοῦ πολυφέρνου θηλυκοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἦλθε λαχεῖον, ἦλθε κληρονομία, ἦλθεν ὅ,τι θέλετε, ἀλλὰ τέλος πάντων δὲν εἶνε ὅτι ἦτον ἄλλοτε. Μᾶς κάνουν λοιπὸν κόρτε. Ἐν πρώτοις ἡ Τριπλῆ Συνεννόησις. Κόρτε τριπλοῦ βερτο ... Δὲν θέλω νὰ κακογλωσσεύω, ἄλλως μοῦ φαίνεται, μοῦ φαίνεται ὅτι ὑπάρχει κάποια ἀμοιβαία παλαιὰ συμπάθεια, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποῦ τὸ θηλυκὸ ἦτο πτωχὸ καὶ παραμελημένο...

— Ὑπάρχει, ἑπομένως προτεραιότης.

— Ναί, ἀλλὰ τώρα πλέον τὰ πράγματα δὲν εἶνε τὰ ἴδια, καὶ τὸ θῆλυ κάνει νάζια.. Διότι δὲν εἶνε πλέον, ὅ,τι ἦτο. Διότι μᾶς κάνει τὸ μάτι, μᾶς γλυκογελᾷ μᾶς μειδιᾷ καὶ ἡ Τριπλῆ Συμμαχία.

— Γαμπρὸς πρώτης τάξεως.

— Ἐμένα τὰ λέτε. Ἀλλὰ εἶνε καὶ ὁ περισσότερον δύσκολος ἐκεῖνος ποῦ μᾶς ἐπεριφρόνησε περισσότερον, μᾶς ἐφέρθη σκληρότερα, μᾶς ἔκαμε τὸν ἀδιάφορον.

— Αὐτά περνοῦν.

— Βεβαίως, περνοῦν. Ἰδοὺ ὅμως ὅτι βρισκόμεθα μεταξὺ δύο ἐρώτων. Ἀλλὰ—ποῖος θὰ τὸ ἐπίστευε, κύριοί μου;—δὲν εἶνε μόνον αὐτοὶ οἱ δύο ἔρωτες.

— Εἶνε καὶ ἄλλοι;

— Εἶνε καὶ ἄλλοι. Αὐτὸ ἴσια ἴσια εἶνε τὸ ζήτημα ὅτι εἶνε καὶ ἄλλοι. Μεταξὺ δύο ἤδη ἡ ἐκλογὴ θὰ ἦτο δύσκολος. Δὲν εἶνε ἐπὶ τέλους λίγο νὰ ἔχῃς προξενιὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερά, νὰ εὑρίσκεσαι εἰς τὴν δυσκολίαν τῆς ἐκλογῆς μεταξὺ δύο ὑποψηφίων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καὶ οἱ δύο σπουδαιότατα προσόντα ὡς γαμβροί.

— Εἶπες ὅμως ὅτι εἶνε καὶ ἄλλοι...

— Ναί, εἶνε καὶ ἄλλοι. Ὑποπτεύω ὅτι μᾶς ἔρχονται μυστικὰ μπουκετάκια, ἀνώνυμα γράμματα, ὑπαινιγμοὶ πλάγιοι, ἀπὸ τὴν Τουρκίαν.

— Εἶσαι καλὰ πληροφορημένος;

— Διαμαρτύρομαι. Δὲν ἔχω καμμίαν πληροφορίαν. Δὲν μοῦ εἶπε κανένας τίποτε. Δὲν γνωρίζω οὔτε τὸν Κερὶμ ἀγᾶ. Ὅ,τι λέγω τὸ λέγω ἔτσι προερχόμενον ἀπὸ τὴν φαντασίαν μου, ὀφειλόμενον εἰς ἔμπνευσιν, εἰς διαίσθησιν ἂν θέλετε. Δὲν ἔχω καμμίαν πληροφορίαν. Φαντάζομαι, ὑποπτεύομαι, μυρίζομαι. Μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς φαντασίας μου αὐτὸ βλέπω. Βλέπω ἕνα Τοῦρκον μὲ τὸ φεσάκι του ὁ ὁποῖος κόβει βόλτες κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρον τῆς πολυφέρνου. Δὲν κυττάζει πρὸς τὰ ὕψη, δὲν κάνει καντάδες, δὲν μειδιᾷ, ἀλλὰ ἐμφανίζεται, εἶνε πάντοτε εἰς τὸν δρόμον, καὶ μόλις ἐμφανισθῇ εἰς τὸ παράθυρον ἡ πολύφερνος, τὸ πρῶτον πρᾶγμα ποῦ θὰ ἰδῇ εἶνε τὸ στραβό του φεσάκι.

— Εἶσαι τρομερὸς ζωγράφος μυστικῶν καὶ διακριτιτῶν ἐρώτων.

— Καὶ τέλος εἶνε καὶ ἄλλος.

— Εἶνε καὶ ἄλλος;

— Μάλιστα. Εἶνε καὶ ὁ Σέρβος. Μάλιστα εἶνε καὶ ὁ Σέρβος, ὁ ὁποῖος μοῦ φαίνεται ὅτι πηγαίνει μπράτσο μὲ τὸν Ρουμάνον. Αὐτοὶ ὑποπτεύω, ὅτι ἤρχισαν τὰ κρυφομιλήματα, αἱ προτάσεις, ἡ σερενάδες, ἡ καντάδες.

— Ὥστε; τί φρονεῖς πῶς θὰ γίνῃ;

— Δὲν φρονῶ τίποτε. Σκεφθῆτε ὅτι πρόκειται περὶ θηλυκοῦ. Πῶς θέλετε νὰ ξέρω ἐγὼ τί θὰ κάμῃ, ποῦ θ' ἀποκλίνῃ, ποῖον θὰ προτιμήσῃ τὸ θηλυκό; Αὐτὰ εἶνε μυστήρια τῆς καρδίας. Τί θέλετε νὰ ξέρω ἐγὼ διὰ τὴν καρδίαν ἑνὸς θηλυκοῦ τὸ ὁποῖον μάλιστα ἐπῆρε καὶ κληρονομιά; Ἔ;

Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ ΚΑΤΑΣΥΝΤΡΙΒΟΜΕΝΟΣ

ΤΟ ΔΟΛΟΦΟΝΟΝ ΡΕΥΜΑ

— Μία δοκιμαστικὴ πτῆσις
— Αἰφνιδία καταστροφὴ
— Ἡ πτῶσις

ΤΟ «ΡΕΜΟΥΡ»

Νέον ἀεροπλοϊκὸν δυστύχημα ἔπληξε τὴν στρατιωτικὴν ἀεροπλοΐαν τῆς Ἰταλίας. Ὁ λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Γουσταῦος Μορίνο, ἤδη διευθυντὴς τῆς ἀεροναυτικῆς σχολῆς τῆς Μαλπένσας, ἔπεσε πρὸ τινων ἡμερῶν μετὰ τῆς πτητικῆς μηχανῆς ἐξ ὕψους ἑκατὸ μέτρων καὶ συνετρίβη φρικωδῶς.

— Ἡ πτῶσις

Ἦτο σχεδὸν ἡ ὀγδόη πρωϊνὴ ὅτε ὁ λοχαγὸς Μορίνο, ἐπιστρέψας κατὰ τὸ ἀπόγευμα ἐν Σόμμα Λομβάρδο, μετὰ μικρὰν ἄδειαν ἀναπαύσεως ἠθέλησε νὰ ἐπιχειρήσῃ μικράν τινα πτῆσιν.

Ὁ λοχαγὸς ἐπέβη τοῦ συνήθους αὐτοῦ ἀεροπλάνου συστήματος Νιούπορτ φέροντος κινητήριον μηχανὴν συστήματος Γκόμ, δυνάμεως 50 ἵππων καὶ μετὰ μεγίστης εὐκολίας καὶ εὐχερείας ἀνυψώθη μετὰ ταχύτητος ἐκτελέσας μάλιστα δύο στροφὰς ἀποστάσεως 250 μέτρων ἑκάστην.

Μετὰ ταῦτα ἡτοιμάζετο νὰ κατέλθῃ διὰ πτήσεως «πλανὲ» διὰ τῆς κινητηρίου, μηχανῆς μὴ λειτουργούσης. Μόλις ὅμως ἔφθασεν εἰς ἀποστασιν 100 μέτρων ἀπὸ τῆς γῆς ἐθελάθη νὰ καταπίπτῃ μετὰ ἀπεριγράπτου ταχύτητος χαμαί.

Οἱ ἀξιωματικοὶ οἵτινες εὑρίσκοντο ἐν τῷ πεδίῳ τῆς πτήσεως τῶν ἀεροπλάνων καὶ ἐντὸς τῶν «Ἀνάγκαρ» ἔδραμον εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς— ἐν χιλιόμετρον κείμενον τῆς Μαλπένσας— ἀλλ' εὗρον τὸν ἀτυχῆ αὐτῶν συνάδελφον ἄμορφον πτῶμα, ἐντὸς ἑνὸς σωροῦ συρμάτων, σωλήνων, τροχῶν, ἀξόνων, ὡς εἶχε μεταβληθῇ τὸ ὠραῖον καὶ μεγαλοπρεπὲς ἀεροπλάνον μετὰ τὴν καταστροφήν. Ὁ ἀτυχὴς λοχαγὸς, τοῦ ὁποίου ὁ θάνατος ὑπῆξε κεραυνώδης, ἔφερε κατάγματα εἰς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, τὸ κρανίον αὐτοῦ ἦτο διερρηγμένον καὶ ἡ κοιλία αὐτοῦ ἐσχισμένη. Ὁ τόπος, πέριξ τοῦ πτώματος ἦτο πλήρης αἱμάτων, συντριμμάτων ὀστέων, καὶ τεμαχίων σαρκῶν.

Ἡ ὁρμὴ τῆς πτώσεως ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἡ κινητήριος μηχανὴ ἐβυθίσθη καθ' ὁλοκληρίαν ἐντὸς τῆς γῆς.

— Τὸ αἴτιον τῆς καταστροφῆς

Ποῖον τὸ αἴτιον τῆς καταστροφῆς; Τινὲς ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν, ἐρωτηθέντες ἀπήντησαν ὅτι κυρίως, οὐδεὶς ἀντείληφθη τὰ αἴτια, ἅτινα προὐκάλεσαν τὴν καταστροφὴν, διότι αὕτη ἔλαβε χώραν μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος, μὴ ἐπιτρεψάσης εἰς τὴν ἀντίληψιν νὰ μορφώσῃ μίαν οἱανδήποτε γνώμην περὶ τῶν λόγων τοῦ δυστυχήματος.

Ἐν τούτοις ἔκ τινων δηλώσεων καὶ παρατηρήσεων τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς καταστροφῆς εὑρίσκοντο εἰς τὸ ἀεροδρόμιον προέκυψε τὸ ἑξῆς συμπέρασμα:

— Ρεῦμα ἀέρος

Κατὰ τὴν πτῆσιν τοῦ ἀεροπόρου λοχαγοῦ, ρεύματα ἀντίθετα ἀέρος ἤρχισαν πνέοντα μανιωδῶς ἐπὶ τοῦ ὕψους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην εὑρίσκετο ὄχι μόνον ὁ φονευθεὶς ἀτυχὴς ἀεροπόρος, ἀλλὰ καὶ ἕτεροι τέσσαρες ἀεροπόροι, οἵτινες ἔσπευσαν νὰ κατέλθωσι καὶ νὰ προσγειωθῶσι πλησίον τῶν «Χάνγκαρ» αὐτῶν. Τοῦτ' αὐτὸ ἐπειράθη νὰ κάμῃ καὶ ὁ ἀτυχὴς λοχαγὸς, μόλις ὅμως εὑρέθη εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸ μέτρων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, ρεῦμα ἀέρος συνέτριψε τὰς πτέρυγας τῆς πτητικῆς μηχανῆς του καὶ τὸ βάρος τῆς κινητηρίου μηχανῆς παρέσυρεν αὐτὸν εἰς τὸν τραγικὸν θάνατον.

Τὰ αἰφνίδια ταῦτα ρεύματα ἄτινα πλείστας ὅσας καταστροφὰς ἐπιφέρουσι μέχρι τοῦδε ἀποκαλοῦσιν οἱ περὶ τὴν ἀεροπλοΐαν ρεύματα «ρεμούρ».

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Ἡ θανατοφιλία

Οἱ ἀγαπῶντες τὸν θάνατον τοὺς ὁποίους οἱ μελετηταὶ τῶν ἀλλοκότων ψυχώσεων συναντῶσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ ἀποκαλοῦσιν «θανατοφίλους» εἶνε ἐκεῖνοι οἵτινες ἀρέσκονται εἰς νεκρικὰς ἰδέας, ἐν τῇ διαρκεῖ ἀνησυχίᾳ των περὶ τοῦ προσεχοῦς τέλους των ἢ τοῦ τέλους τῶν συγγενῶν των. Εἰς Γάλλος ἰατρὸς ἐμελέτησε περίπτωσιν θανατοφιλίας καὶ ἔγραψε βιβλίον περὶ τοῦ ὁποίου γράφει τὸ περιοδικὸν «Μαρζόχο».

Ἡ πλέον τυπικὴ μορφὴ ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ εἶνε ἡ τῆς κόρης τῆς Ἰσαβέλλας τῆς Καθολικῆς Ἰωάννας καὶ ἡ τοῦ Φερδινάνδου τῆς Ἀραγώνης. Ἡ πρώτη χήρα ἡλικίας 22 ἐτῶν δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποχωρισθῇ τοῦ πτώματος τοῦ ἀποθανόντος συζύγου της Φιλίππου τοῦ Ὡραίου καὶ τὸ διετήρησε ζηλοτύπως συνοδευομένη πάντοτε ὑπὸ τοῦ λειψάνου του.

Καὶ ὁ Κάρολος Ε' ὑπῆρξε «θανατόφιλος». Ἐγειρόμενος τῆς κλίνης, ἔπινε γάλα καὶ ἔτρωγε σπανίας τροφάς, εἶτα δὲ ἐκοιμᾶτο πάλιν καὶ κατὰ τὴν ἀφύπνισίν του ἔκαμνε λουκούλειον γεῦμα. Ὁ ἰατρός του τὸν ὁποῖον ἠρώτα περὶ τοῦ τρόπου τῆς θεραπείας τοῦ κατάρρου ἀπήντα εἰς αὐτὸν νὰ κλείῃ τὸ στόμα του. Ἀλλὰ τὸ περιεργότερον εἶνε ὁ τρόπος δι' οὗ ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος ἐτέλεσε τὴν κηδείαν του. Ὁ Κάρολος Ε' ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῆς κηδείας βοηθούμενος ὑπὸ ὅλων τῶν ὑπηρετῶν καὶ δούλων του. Πενθίμως ἐνδεδυμένος καὶ μετὰ κηρίου εἰς τὴν χεῖρα παρέσυρε εἰς τὸ θέαμα τοῦ ἰδίου του ἐνταφιασμοῦ εἰς Μαυσωλεῖον καὶ ἡ μικρὰ αὕτη ἐορτὴ τὸν ηὐχαρίστησε τόσον ὥστε εἶπεν ὅτι οὐδέποτε ᾐσθάνθη παρομοίαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει μετὰ τὴν ἐπικήδειον τελετὴν καὶ τὴν ἐκταφὴν του ἐκ τοῦ μαυσωλείου ἐλιποθύμησε καὶ ἔπεσε κλινήρης διὰ νὰ μὴ ἐγερθῇ πλέον.

ΕΝ ΕΓΚΛΗΜΑ

ΑΝΑΚΑΛΥΦΘΕΝ ΜΕΤΑ ΟΚΤΑΕΤΙΑΝ

ΤΟ ΟΙΚΤΡΟΝ ΣΚΕΛΕΘΡΟΝ

— Ἡ μεμονωμένη ἔπαυλις
— Ἡ ζωὴ τῆς κυρίας Τίνας
— Ταξείδιον εἰς Μείζονα Λίμνην

ΕΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗ

Πρό τινων ἡμερῶν ἀνεκαλύφθη εἰς τὸ χωρίον Ἀμπιάτε Γκουατζόνε τῆς περιοχῆς τοῦ Βαρίζα ἐν φοβερὸν ἔγκλημα, τὸ ὁποῖον διεπράχθη ὡς ὑπολογίζεται πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν, ὅτε μία κυρία ἤτις κατῴκει εἰς μίαν τῶν ὡραίων ἐπαύλεων τοῦ χωρίου, ἐξηφανίσθη αἰφνιδίως χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ οὐδὲν ἴχνος τῆς περιέργου ἀπουσίας της.

Ἡ ὡραία ἔπαυλις ἤτις κατῴκειτο ὑπὸ τῆς ἀτυχοῦς ἐξαφανισθείσης γυναικὸς, Μαρίας Μπονάνι ὀνόματι, χήρας Μπινκέττι, ἠγοράσθη ἀκριβῶς πρό τινων ἐτῶν ὑπὸ τοῦ κυρίου Φραγκίσκου Ταλιαμπόνι, πρώην ὑπαλλήλου τοῦ Μείζονος νοσοκομείου τοῦ Μιλάνου, μετὰ τῆς Μπονάνι, ἤτις ὡς ἔλεγεν ὁ ὑπάλληλος ἦτο μήτηρ του καὶ ὠνομάζειο Τίνα.

Ἡ «κυρία Τίνα» ἔζη ἐν τῷ χωρίῳ Ἀμπιάτε Γκουατζόνε, ἐν τῇ ἐπαύλει δὲ συχνάκις ἐδέχετο τὰς ἐπισκέψεις τοῦ Ταλιαμπόνι καὶ διῆγε ζωὴν ἐντελῶς μονήρη.

Ἐν τούτοις, μίαν ἡμέραν ἡ κυρία ἐγαιρέτισε τὰς φίλας καὶ τὰς γνωρίμους αὐτῆς, εἰποῦσα, ὅτι πρόκειται νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Μείζονα λίμνην διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἀδελφήν της.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ γυνὴ ἐξηφανίσθη καὶ οὐδεὶς πλέον ἐγένετο λόγος δι' αὐτήν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ μικρὰ ἔπαυλις ἔμεινεν ἀκατοίκητος, ἀλλ' οὐδεὶς ποτὲ ὑπέθετεν, ὅτι ἐντὸς αὐτῆς ἐκλείετο ἓν μυστήριον τόσο τρομερόν!

Παρῆλθε τετραετία καὶ ὁ κύριος Ταλιαμπόνι ἀπέθανε καὶ αὐτός. Οὕτω ἡ μικρὰ ἔπαυλις παρῆλθεν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς χήρας τοῦ Ταλιαμπόνι, ἀνεψιᾶς τῆς ἐξηφανισθείσης, τῆς ὁποίας ὁ Ταλιαμπόνι, ἦτο ἀντιπρόσωπος καὶ διαχειριστής.

— Ὁ νέος ἰδιοκτήτης

Ἡ νέα ἰδιοκτῆτις δὲν ἔκαμεν ἐν τῇ μικρᾷ ἐπαύλει ἡ σπανιωτάτας ἐμφανίσεις, ζῶσα συνήθως ἐν Μιλάνῳ. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον θεωροῦσα ἄσκοπον τὴν διατήρησιν τῆς οἰκίας ἐκείνης ὑπὸ τὴν ἰδιοκτησίαν της, προέβη εἰς τὴν πώλησιν αὐτῆς, πρό τινος χρόνου.

Οὕτω, πρό τινων ἡμερῶν, μετὰ μακρὰν παρέλευσιν ἐτῶν, καθ' ἃ ἡ οἰκία ἔμενε κεκλεισμένη, ἡ ἔπαυλις ἠνοίχθη ὑπὸ τοῦ νέου ἀγοραστοῦ, ὅστις μετά τινων χωρικῶν ἤρχισε εὐθὺς ἀμέσως νὰ καθαρίζῃ τὴν οἰκίαν διὰ νὰ κατασταθῇ αὐτὴν κατοικίσιμον.

Οὕτω, οἱ καθαρισταὶ ἔφθασαν καὶ μέχρι τοῦ ὑπογείου τῆς ἐπαύλεως, ὅπερ ἦτο πλῆρες περιττῶν πραγμάτων.

Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ νέος ἰδιοκτήτης ἐχώρει ἐντὸς τοῦ σκοτεινοῦ ὑπογείου, ὅπου τὸ ἔδαφος ἦτο ἐντελῶς γλοιῶδες, ὁ ἡλικιωμένος ἀνὴρ γλιστρήσας κατέπεσεν. Ἐγερθείς, παρετήρησεν ὅτι ἀπὸ τῶν ὀκτώλων του ἐξέφυγεν εἷς ὀκτώλιός του, ὅστις τῷ ἦτο ἰδιαιτέρως ἀγαπητός, φυσικὰ ἤρχισε νὰ ἀναζητῇ αὐτὸν καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἔρευναν ταύτην ἀντελήφθη ὅτι ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὑπογείου ὑπῆρχεν ἓν εἶδος πηγαδίου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνηθροίζοντο τὰ ὕδατα. Ἐντὸς τῆς ὀπῆς ταύτης, ἤτις ἦν ἦτο βαθεῖα εὑρέθη τὸ ἀπολεσθὲν ὀκτωλίδιον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ πολυτίμου ἀντικειμένου εὑρέθησαν καὶ δύο σπόνδυλοι.

— Τὰ εὑρεθέντα λείψανα

Ἡ ὀπὴ εὐθὺς ἀμέσως ἐκενώθη διότι ἠγέρθησαν ὑπόνοιαι ὅτι πρόκειται περὶ ἐγκλήματος. Μόλις τὸ μικρὸν πηγάδιον ἠλευθερώθη τῶν ἐν αὐτῷ εὑρισκομένων ἀκαθαρσιῶν, ὑπὸ μέγαν στρῶμα ἀνθρακοκόνεως εὑρέθη ἓν κρανίον, ἓν κομβολόγιον, ὀπολείμματα τριχώματος κεφαλῆς, δύο ὀπόδήματα γυναικὸς καὶ πολλὰ ἄλλα ὀστᾶ.

Ἡ χήρα Ταλιαμπόνι πληροφορηθεῖσα τὴν πένθιμον ἀνακάλυψιν, κατήγγειλεν εὐθὺς τὸ γεγονὸς, ἐνῷ εἰς τὸν τόπον τῆς ἀνακαλύψεως προσέδραμον αἱ ἀρχαὶ, αἵτινες καὶ προέβησαν εἰς τὰς πρώτας ἀνακρίσεις. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ διαδόσεις ἔλεγον ὅτι ὁ σκελετὸς ἀνήκεν εἰς τὴν ἐξαφανισθεῖσαν κυρίαν Τίναν, ἥτις ἀντὶ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Μείζονα λίμνην ἐδολοφονήθη καὶ ἐνεταφιάσθη ἐν τῷ ὑπογείῳ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΟΣ

ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

— Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Βασιλέως
— Ἡ θέσις τῆς Δυναστείας
— Ὁ μέγας Μεσίτης

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ

Εἷς τῶν ἀρθρογράφων τοῦ «Ἑσπερινοῦ Ταχυδρόμου» τοῦ Μιλάνου ἐπιστέλλει πρὸς τὴν ἐφημερίδα, ἣν τινα ἀντιπροσωπεύει ἐν Ρώμῃ, τὴν κάτωθι περιγραφὴν διὰ τὸν Βασιλέα Γεώργιον Α'.

— Εἰς τὸ γραφεῖόν Του

«Ἦτο μία μελαγχολικὴ ἑσπέρα τοῦ Νοεμβρίου· μεγάλα πορφυρᾶ νέφη διήρχοντο τὸν οὐρανόν, ἄνωθεν τῶν κυπαρίσσων ἑνὸς σιγηλοῦ καὶ ἐκτεταμένου κήπου· μία αἴθουσα βυθισμένη εἰς τὴν σκιάν· ἐν γραφεῖον στενὸν καὶ μακρόν, φέρον εἰς τὰ τοιχ

Ἀθηνῶν, ἐπίσης καλλιτεχνικῶς ἐπεξειργασμένον ἐπὶ τοῦ στεφάνου, ὅστις θὰ τοποθετηθῇ ἐπὶ πολυτελοῦς θήκης.

Σήμερον δὲ τὴν 11ην π. μ. συνερχόμενον τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον θὰ λάβῃ καὶ ἄλλα ἔκτακτα μέτρα ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἡ πόλις παρουσιάσῃ πένθιμον ὄψιν καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ πένθους τοῦ Βασιλικοῦ.

— Ἑτοιμασίαι ἐν Πειραιεῖ

Μέγισται προσπάθειαι καταβάλλονται παρὰ τῶν Ἀρχῶν τῆς γείτονος ὅπως κατὰ τὴν θλιβερὰν εὐκαιρίαν τῆς μετακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως μας, ὑποδεχθῶσιν ἀνταξίως τὸν νεκρὸν Βασιλέα, ὅστις τόσον ἠγάπα τὸν Πειραιᾶ.

Ὁλόκληρος ὁ πρὸ τῆς Β. ἀποβάθρας χῶρος θὰ διακοσμηθῇ πενθίμως καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπιδεικτικώτερον. Ἑκατέρωθεν τῆς ἀποβάθρας καὶ καθ' ὅλον τὸ πλάτος τοῦ εὐρυχωροτάτου αὐτῆς πεζοδρομίου θὰ γείνῃ πλουσία διακόσμησις διὰ δαφνοστολίστων σημαιῶν καὶ θυρεῶν. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἀπὸ τῶν βαθμίδων τῆς ἀποβάθρας μέχρι τῆς ὁδοῦ θὰ στρωθῇ πλουσιώτατος τάπης μετὰ μελανῶν ἐπικαλυμμάτων.

Πάντες οἱ ἠλεκτρικοὶ φανοὶ ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ θὰ κοσμηθοῦν μὲ θυρεοὺς καὶ θὰ περιδληθοῦν μὲ μελανοὺς πέπλους.

Δαπάνῃ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ σήμερον θέλει ἐνεργηθῆ πλύσις ὁλοκλήρου τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς Τρούμπας μέχρι τοῦ σταθμοῦ. Ἐπὶ πλέον ἔλαβε πάντα τὰ προσήκοντα μέτρα ὅπως ἀφεθῇ ἐλεύθερος χῶρος ἀπὸ τοῦ Βασ. περιπτέρου μέχρι τοῦ Τελωνείου πρὸς ἄνετον ἀγχυροβολίαν τῆς κομισούσης τὸ Βασ. φέρετρον θαλαμηγοῦ καὶ τῶν μελλόντων νὰ συνοδεύσωσι ταύτην ἡμετέρων καὶ ξένων πολεμικῶν πλοίων ὡς καὶ ἐκείνων ἅτινα θὰ φέρωσι τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ξένων Κρατῶν καὶ Βασιλέων, οἵτινες θὰ παραστῶσιν εἰς τὴν κηδείαν.

Πᾶσαι αἱ λέμβοι, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Λιμεναρχείου, θὰ φέρωσι μεσιστίους σημαίας ἐπὶ κοντοῦ.

Ἀνάλογον πρὸς τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ζῆλον ἀνέπτυξε καὶ ὁ Δῆμος Πειραιῶς, ὅστις θὰ διακοσμήσῃ πενθίμως τοὺς περὶξ τοῦ Δημαρχείου φανοὺς, τὴν πρὸς τὴν ἀποβάθραν πρόσοψιν τοῦ Τιτανείου κήπου, καὶ τὸ Δημαρχικὸν κατάστημα διὰ θυρεῶν, σημαιῶν καὶ δαφνῶν.

Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας τὸ σεπτὸν λείψανον μεταφέρεται εἰς τὸν Πειραιᾶ αὔριον διὰ τῆς Βασ. θαλαμηγοῦ «Ἀμφιτρίτης» τὴν ὁποίαν θὰ συνοδεύουν, τιμῆς ἕνεκεν, τὸ Γερμανικὸν «Μπρεσλάου», τὸ Γαλλικὸν «Μπρουὶξ», τὸ Ἰταλικὸν «Ἅγιος Γεώργιος», τὸ Αὐστριακὸν «Μαρία Θηρεσία», τὸ Ρωσσικὸν «Οὐράλιτς» καὶ τὸ Ἀγγλικὸν «Ἄμυνα».

Πλὴν τῆς Βασ. Οἰκογενείας θὰ συνοδεύσουν τὸν νεκρὸν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος Θεσσαλονίκης, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων κοινοτήτων τῆς πόλεως καὶ πλεῖστοι ἄλλοι.

Ἅμα ὡς καταπλεύσει ἡ «Ἀμφιτρίτη» εἰς τὸν Πειραιᾶ, θέλει κατευθυνθῇ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ λιμένος, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ ἀφεθῇ ἐλεύθερον παντὸς ἄλλου πλοίου, ἐνῷ τὰ ἐν τῷ λιμένι ὁρμοῦντα ἱστιοφόρα θὰ ἔχουν κεκλιμένας τὰς κεραίας καὶ τὰς σημαίας μεσιστίους.

Ὀλίγον πρὸ τοῦ κατάπλου τῆς «Ἀμφιτρίτης» θὰ κατέλθουν εἰς Πειραιᾶ, τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος Ἀθηνῶν καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πρωτευούσης ὅπως ὑποδεχθῶσι τὴν Σεπτὴν Σορόν.

Ἡ σορὸς ἐκ τῆς Ἀμφιτρίτης θὰ μεταφερθῇ διὰ τῆς δεκαοκτακώπου λέμβου τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος «Οὐρανίας» εἰς τὴν Βασ. Ἀποβάθραν. Ἅμα τῇ ἀποβιβάσει τοῦ περιέχοντος τὸ Σεπτὸν λείψανον φερέτρου, θὰ τοποθετηθῇ τοῦτο ἐπὶ κιλλίβαντος τηλεβόλου τὸ ὁποῖον θὰ σύρῃ ἄγημα ἐξ 80 ναυτῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ τοποθετημένων ἀνὰ 40 ἐξ ἑκάστης πλευρᾶς ὡς ἐγένετο ἀκριβῶς καὶ κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ Ἐδουάρδου τοῦ Ζ' τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ νεκρικὴ πομπὴ θὰ κατευθυνθῇ εἰς τὸν Σταθμὸν διὰ τῆς ἀκτῆς Μιαούλη, Ποσειδῶνος, Πλούτωνος, καὶ πλατείας Λουδοβίκου, μεθ' ὃ θὰ τοποθετηθῇ ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τούτῳ διασκευαζομένου πενθίμως ὀχήματος.

Ἡ πομπὴ θὰ συνοδεύται ὑπὸ τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου καὶ τῆς Μουσικῆς τοῦ Ὀρφανοτροφείου, πιθανὸν δὲ καὶ ὑπὸ τῆς Μουσικῆς τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ μας μετακληθείσης ἐκ Μούδρου.

— Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ σύλλογοι

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ἐξαιρετικῶς ἐπιδεικτικὴ θὰ εἶνε ἡ συμμετοχὴ τῶν διαφόρων δήμων τοῦ Κράτους, τῶν κοινοτήτων τῶν ἀπελευθερωθεισῶν χωρῶν καὶ τῶν συλλόγων εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Μεταξὺ διαφόρων γνωμῶν αἵτινες ἀντηλλάγησαν ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως κατατεθῶσι στέφανοι ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς σοροῦ εἰς ἐκδήλωσιν τῆς θλίψεως ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τῇ συμφορᾷ.

— Ἀναβολὴ τῆς κηδείας

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἡ κηδεία τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ἤτις ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῇ τὴν προσεχῆ Κυριακήν, ἀνεβλήθη δι' ἄλλην ἡμέραν, ἥτις θὰ ὁρισθῇ ἐντὸς τῆς αὔριον. Ἡ ἀναβολὴ αὕτη ἐπῆλθε διότι μέχρι τῆς Κυριακῆς ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀφιχθῶσιν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων ἡγεμόνων καὶ τῶν κυβερνήσεων.

— Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Δανοῦ Βασιλέως

ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ 11 Μαρτίου (Ἐπίσημον). Ἡ Δ. Β. Γ. ὁ πρίγκηψ Βαλδεμὰρ ἀνεχώρησε χθὲς τὴν ἑσπέραν μέσῳ Τεργέστης ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν Βασιλέα τῆς Δανίας κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἀκολουθία του ἀποτελεῖται ὑπὸ τοῦ ἀντιναυάρχου κ. Σέλλερ ἀντιπροσωπεύοντος τὸ ναυτικὸν τῆς Δανίας καὶ τοῦ ὑπασπιστοῦ του.

Ἡ Α. Β. Γ. Ἄνζ θὰ ἀκολουθήσῃ τὸν πατέρα του.

— Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Συμμάχων

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας οἱ Βασιλεῖς τῶν συμμάχων Κρατῶν, λόγῳ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως, δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ παραστῶσιν εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Ἕλληνος Βασιλέως.

Τοὺς Βασιλεῖς τῶν συμμάχων θ' ἀντιπροσωπεύσουν ἀντιπροσωπεῖαι ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν Διαδόχων τῶν Θρόνων.

— Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Τσάρου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 11 Μαρτίου. (Ἀθηναϊκόν).— *Ὁ Μέγας Δοὺξ Κωνσταντίνοβιτς ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅπως παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Τσάρου. Διὰ τῆς αὐτῆς ἁμαξοστοιχίας ἀνεχώρησε καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, Μεγάλη Δούκισσα Μαρία.*

— Ἐπίσημοι κατὰ τὴν κηδείαν

Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας, τὴν Ἰταλίαν θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως ὁ Δοὺξ τῆς Γενούης μετ' ἀκολουθίας.

Ἡ Αὐστρία ὡρισεν ὡς ἀντιπρόσωπον αὐτῆς τὸν Βαρῶνον Μπουριαν. Ἐπίσης εἰς συνταγματάρχης καὶ δύο ἀξιωματικοὶ τοῦ συντάγματος, οὗτινος ἀρχηγὸς ἐκείνος ἦτο ὁ δολοφονηθεὶς Βασιλεύς.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κάιζερ, πρίγκηψ Ἑρρίκος τῆς Πρωσσίας, θὰ ἔλθῃ εἰς Πειραιᾶ, ἐπιβαίνων τοῦ καταδρομικοῦ «Μπρεσλάου», κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα μετ' αὐτοῦ θὰ ἔλθῃ καὶ εἷς τῶν υἱῶν τοῦ Κάιζερ.

Εἰς τὸν Πειραιᾶ κατὰ τὴν κηδείαν θὰ εὑρίσκεται καὶ ἀντιπροσωπεία τοῦ γερμανικοῦ στόλου ὑπὸ ἕνα ἀντιναύαρχον καὶ ὁρισθησομένους ἀξιωματικούς.

— Ὁ Δοὺξ τῆς Κουμβερλάνδης

ΠΟΤΣΔΑΜ, 11 Μαρτίου. (Ἀθην.)— *Ὁ πρίγκηψ Ἑρνέστος Αὔγουστος τῆς Κουμβερλάνδης, ὅστις θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν δοῦκα τῆς Κουμβερλάνδης εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ἀνεχώρησε τὴν μεσημβρίαν διὰ τὸ Βρενδήσιον. Ὁ πρίγκηψ Ἑρνέστος θὰ ἐπιβιβασθῇ ἐπὶ τοῦ καταδρομικοῦ «Μπρεσλάου» διὰ τὸν Πειραιᾶ.*

— Τὸ προσκύνημα τῆς σοροῦ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 11 Μαρτίου, (τηλεγραφικῶς).— Κατὰ τὸ σημερινὸν λαϊκὸν προσκύνημα τῆς σοροῦ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, θὰ παρίστανται εἰς τὸν νεκρικὸν θάλαμον, ἐναλλασσόμενοι ἀνὰ δύωρον, κατὰ μῆκος τῆς αἰθούσης 22 ἀξιωματικοί, ἑκατέρωθεν δὲ τοῦ φερέτρου ἀνὰ εἷς πρίγκηψ, περιστοιχιζόμενος ἕκαστος ὑφ' ἑνὸς μεράρχου καὶ δύο τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ Βασιλέως.

Ἡ μεταφορὰ τοῦ νεκροῦ ἐπὶ κιλλίβοντος πυροβόλου θὰ γείνῃ τὴν 9 π. μ. τῆς Τρίτης.

Κατὰ τὸ παρὰ τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ ἐκδοθησόμενον πρόγραμμα, θὰ προηγῆται ἡ μουσικὴ τῆς χωροφυλακῆς, θὰ ἕπωνται δὲ κατὰ σειρὰν καὶ εἰς 20 βημάτων ἀπόστασιν οἱ κρατοῦντες στεφάνους, ὁ μέραρχος τῆς πρώτης μεραρχίας μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, αἱ ἀντιπροσωπεῖαι, ὁ Δήμαρχος καὶ τὸ Δημοτ. Συμβούλιον, οἱ πνευματικοὶ ἄρχηγοί, οἱ ξένοι ἀξιωματικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς καὶ ὁ φρούραρχος μετὰ τῶν ὑπασπιστῶν των, ἡ μουσικὴ τοῦ πεζικοῦ, ὁμὰς ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν εἰς φάλαγγα κατὰ ἑξάδας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς συνταγματάρχην.

Θὰ ἕπεται ὁ Σταυρὸς, εἰς 20 δὲ βημάτων ἀπόστασιν θὰ ἀκολουθῇ τὸ πυροβόλον ἐφ' οὗ ὁ νεκρός.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἡ βασιλομήτωρ, ἡ βασιλικὴ Οἰκογένεια καὶ ὁ βασιλικὸς Οἶκος θ' ἀκολουθοῦν ἐφ' ἁμαξῶν. Θὰ ἕπωνται τηρουμένης πάντοτε ἀποστάσεως 20 βημάτων.

α') Ὁ ὑπουργὸς κ. Ῥακτιβάν, ὁ στρατηγὸς Χασάκτσερ, ὁ Σέρβος συνταγματάρχης Βάσιτς καὶ τὸ προξενικὸν σωμα.

β') Οἱ μέραρχοι, οἱ ὑπασπισταὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐπιτελείων.

γ') Ὁ νομάρχης, ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν. ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως, ὁ Γεν. Διοικητὴς τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν μετὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

δ') Τὸ Δικαστικὸν Σῶμα καὶ οἱ ἀνώτεροι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι.

ε') Ὁμὰς κατωτέρων ἀξιωματικῶν εἰς φάλαγγας κατὰ ὀκτάδας μὲ ταγματάρχην ἐπὶ κεφαλῆς,

στ') Οἱ κατώτεροι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἰδιῶται ἐν στολῇ.

— Αἱ λεπτομέρειαι

Νεώτερον τηλεγράφημα ἐκ Θεσσαλονίκης ἀναφέρει τὰ ἑξῆς σχετικῶς μὲ τὴν τελετὴν τοῦ προσκυνήματος :

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 11 Μαρτίου. (Ἐπίσημον).— Ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ὁ νεκρὸς τοῦ Γεωργίου ἐτέθη ἐντὸς φερέτρου. Τὸ Σεπτὸν σκῆνος ἐξετέθη εἰς προσκύνημα ἀπὸ τῆς 8ης πρωινῆς εἰς τὴν ἰσόγειον αἴθουσαν τῶν ἀνακτόρων.

Καθ' ὅλην τὴν νύκτα οἱ πρίγκηπες ἰδιοχείρως ἐτοποθέτησαν ἄνθη πέριξ τῆς σοροῦ τοῦ πατρός των καὶ ἐπένδυσαν τὴν αἴθουσαν διὰ μεγάλων ἑλληνικῶν σημαιῶν ἃς ἐτακτοποίησαν οὕτως, ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι ὁ νεκρὸς εἶνε ἐντὸς στρατιωτικῆς σκηνῆς, ὡς γίνεται ἐν πολέμῳ.

Ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τοῦ νεκροῦ Βασιλέως εἶνε τοποθετημένη εἰκὼν τῆς ἀναστάσεως καὶ εἰς τὸ κάτω μέρος μία Βυζαντινὴ εἰκὼν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἑκατέρωθεν καίουσι δύο μεγάλαι λευκαὶ λαμπάδες. Εἴκοσι τέσσαρες ἀξιωματικοὶ παρουσιάζοντες σπάθην ἵστανται γύρωθεν τοῦ νεκροῦ ἐναλασσόμενοι καθ' ὡρισμένας ὥρας καὶ δύο ὑπασπισταὶ συνταγμάτων παρὰ τοὺς πόδας κρατοῦσι τὰς σημαίας των ὀκίνητοι ὡς στῆλαι.

— Τιμητικὴ φυλακὶς

Ἀνὰ ἡμίσειαν ὥραν ἕκτακτος τιμητικὴ φυλακὶς ἀποτελουμένη ὑπὸ δύο πριγκήπων, δύο ὑπασπιστῶν καὶ δύο ξένων ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν ὁρμούντων εἰς τὸν λιμένα πλοίων, ἵστανται παρὰ τὸ φέρετρον ἐν ἀκινησίᾳ κρατοῦντες ξίφη γυμνὰ, εἰς τὴν κεφαλὴν ἵστανται οἱ πρίγκηπες, εἰς τὸ μέσον οἱ ξένοι καὶ εἰς τοὺς πόδας ὑπασπισταί.

Πρῶτοι ἐφύλαξαν οἱ τρεῖς μέραρχοι Μανουσογιαννάκης Σωτίλης καὶ Μηλιώνης καὶ οἱ τρεῖς ὑπασπισταὶ Πάλλης, Σκουμπουρδῆς καὶ Ζυμβρακάκης. Δεύτεροι ἐφύλαξαν ὁ πρίγκηψ Γεώργιος, Διάδοχος Γεώργιος, οἱ ὑπασπισταὶ κ. κ. Λεβίδης καὶ Φραγκούδης καὶ δύο ἀξιωματικοὶ τοῦ Ρωσσικοῦ.

Τὴν 3ην φυλακὴν ἀπετέλεσαν οἱ πρίγκηπες Νικόλαος καὶ Ἀνδρέας ὁ ὑπασπιστὴς κ. Σκουμπουρδῆς, ὁ σταυλάρχης κ. Τσάρνοβιτς καὶ δύο ἀξιωματικοὶ τοῦ Γερμανικοῦ πολεμικοῦ. Τὴν 4ην φυλακὴν ἀπετέλεσαν οἱ πρίγκηπες Χριστόφορος καὶ Ἀλέξανδρος, ὁ ὑπασπιστὴς κ. Καλλίνσκης, ὁ ἀρχίατρος κ. Σάϊδας καὶ δύο ἀξιωματικοὶ τοῦ Γερμανικοῦ πολεμικοῦ.

— Περὶ τῆς σοροῦ

Γύρωθεν τῆς σοροῦ τοῦ Βασιλέως ἐτοποθετήθησαν οἱ στέφανοι τῶν προξενείων καὶ τῶν ὑπασπιστῶν.

Παρὰ τὸν νεκρὸν καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἱερεῖς ἔψαλλον εὐχὰς, ἐνῷ τέσσαρες εὔζωνοι ἵσταντο ἀκίνητοι μὲ τὰ ὅπλα ὑπὸ μάλης.

Ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ προσκυνήματος λεπτὴ εὐωδία ἐων κυριαρχεῖ, ἐνῷ φαντάζει ὡς φωτεινὴ τρόπον τινὰ ὠχρὰ ἡ μορφὴ τοῦ Βασιλέως.

Γύρωθεν τῶν ἀνακτόρων καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κρῆτες χωροφύλακες ἐν στολῇ καὶ εἰς τὴν εἴσοδον εὔκορμοι εὔζωνοι μὲ ἀξιοθαύμαστον ἀκινησίαν.

— Τὸ προσκύνημα

Γραφικώτατον εἶνε τὸ θέαμα τοῦ προσκυνήματος τοῦ λαοῦ, ὅστις σχηματίζει οὐρὰν ἀνὰ δυάδας καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν νεκρικὴν αἴθουσαν νῖα ἴδῃ διὰ τελευταίαν φορὰν τὸν βασιλέα του. Γυναῖκες ἄνδρες, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, μικρὰ παιδάκια καλοενδεδυμένα μὲ πενθίμους ἐνδυμασίας καὶ ἐργατικοὶ μὲ τὰ κασκέτα των, κοριτσάκια μὲ ποδίσκας καὶ πλουσίως ἐνδεδυμένα δεσποινίδες καὶ δεσποιναι, εὔζωνοι ἀναμὶξ μετὰ τούρκων, παιδάκια μιᾶς σπιθαμῆς, χοτζάδες, ἐβραῖοι, ξένοι στρατιῶται, Ἕλληνες, ἀνὰ δύο εἰς τὴν γραμμὴν ἐν γραφικῇ ἰσότητι καὶ δημοκρατικῇ ποικιλίᾳ, σιωπηλοὶ καὶ βραδυποροῦντες εἰσέρχονται εἰς τὴν αἴθουσαν, σταυροκοποῦνται οἱ χριστιανοὶ πρὸ τοῦ νεκροῦ καὶ σιωπηλοὶ ἐξέρχονται ἀπὸ τὴν ἀντίθετον θύραν. Μέχρι τοῦδε παρήλασαν πρὸ τοῦ νεκροῦ Βασιλέως ὁ στρατὸς, τὰ σχολεῖα, οἱ ἐπίσημοι καὶ οἱ ἐν τέλει. Ἰδιαιτέρως ἄξιον ἀναγραφῆς εἶνε τὸ πλῆθος των τούρκων καὶ τῶν ἑβραίων, οἱ ὁποῖοι διὰ τελευταίαν φορὰν ἔσπευσαν νὰ χαιρετίσουν τὸν ἀπερχόμενον βασιλέα τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ τάξις τοῦ προσκυνήματος εἶνε ἀξιοθαύμαστος καὶ ἡ ἐπικρατοῦσα εἰς ὅλον τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅπου πλῆθος λαοῦ συρρέει, σιωπὴ, καταπονεῖ τὴν ψυχὴν καὶ κλίνει τὴν κεφαλὴν μετὰ σεβασμοῦ πρὸ τοῦ νεκροῦ τὸ πνεῦμα.

— Τὸ Διάταγμα διὰ τὸ πένθος

Ἐδημοσιεύθη χθὲς ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα διὰ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως. Τὸ Διάταγμα τοῦτο ἔχει ὡς ἑξῆς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐπὶ τῷ ἀπροσδοκήτῳ καὶ σκληρῷ θανάτῳ τοῦ Σεπτοῦ Ἡμῶν Πατρὸς Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α΄, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Διατάσσομεν Ἐθνικὸν πένθος ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς θης Μαρτίου

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1913

Κωνσταντῖνος Β'.

(Ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Ὑπουργ. Συμβούλιον).

— Τί γράφει ὁ ξένος τύπος

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 11 Μαρτίου (Ἀθηναϊκόν). Ἡ ἡμιεπίσημος ἐφημερὶς «Βορειογερμανικὴ» ἀφιεροῖ κύριον ἄρθρον εἰς μνήμην τοῦ Βασιλέως Γεωργίου οὗτινος τὰ κυριώτερα μέρη εἶνε τὰ ἑξῆς :

«Ἡ πεντηκονταετὴς Βασιλεία του ἔληξεν ἐστεμμένη ὑπὸ στεφάνων δόξης πολεμικῆς καὶ πολιτικῆς, πρὶν ἢ εἰμαρμένη ἐν τῷ κολοφῶνι τῆς ἐπιτυχίας στερήσῃ Αὐτὸν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ τὸ ἔργον του στεφόμενον ὑπὸ τῆς ἐκπληρώσεως μεγάλων ἐλπίδων. Συμμερίζόμεθα τὴν λύπην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, οὗτινος τὰ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν τραγικῶς ἐκλικόντα ηὔξησαν ἔτι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν τελευταίων γεγονότων. Οἱ Ἕλληνες δὲν θὰ λησμονήσουν ὅτι ἡ ἐθνική των ἀναγέννησις ἣν ἡ Εὐρώπη θαυμάζει, συνδέεται ἀρρήκτως πρὸς τὴν Βασιλείαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ θέλουσιν ἑνωθῇ ἐν πνεύματι πατριωτικῷ περὶ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, ἀποδεχόμενον τὴν πατρικὴν κληρονομίαν ἐν δυσχερῇ ἀλλ' ἐνδόξῳ στιγμῇ.

ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΔΟΛΟΦΟΝΟΝ

Ἡ συνάδελφος «Ἐφημερὶς» ἐδημοσίευσε χθὲς τηλεγράφημα ἐκ Θεσσαλονίκης τοῦ ἀνταποκριτοῦ της, ὅστις ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ δολοφόνου τοῦ Βασιλέως.

Ἡ συνέντευξις αὕτη ἔχει οὕτω

Μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ «Σέκολο» κ. Μαγκρίνι εἶδον τὸν Βασιλοκτόνον εἰς τὴν φυλακὴν ἐξηπλωμένον εἰς μίαν γωνίαν τοῦ δωματίου ἐπὶ στρατιωτικῶν κλινοσκεπασμάτων καὶ καπνίζοντα ἀφθόνως.

Ἐν ἀρχῇ ὁ βασιλοκτόνος ἐφάνη ἀπρόθυμος πρὸς συνέντευξιν προφασιζόμενος κούρασιν ὡς ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐπισκέψεων.

Ἀλλ' ὅταν ἐπληροφορήθη, ὅτι εὑρίσκετο πρὸ δημοσιογράφου, καὶ δὴ ξένου, κεντρισθεὶς ἐξ ἀπλησταίας διαρημίσεως, ἐξεχύθη εἰς ἀκράτητον φλυαρίαν, ἐξ ἧς μόλις μετὰ συνομιλίαν μιᾶς ὥρας ἠδυνήθημεν νὰ διαφύγωμεν.

Τὸν ἠρώτησα:

—Ἦσο σοσιαλιστής;

— Τί σημαίνει ἂν ἤμην σοσιαλιστής; Ἤμην καὶ εἶμαι.

— Καλὰ, πότε ἔγινες σοσιαλιστής ;

— Δὲν γίνεται κανεὶς σοσιαλιστὴς ὑπάρχει σοσιαλιστής. Ὅταν ἀρχίσῃ νὰ αἰσθάνεται ἑαυτὸν καὶ ἔχῃ αἴσθημα, εἶνε πλέον σοσιαλιστής.

— Ὁ σοσιαλισμὸς παροτρύνει εἰς βασιλοκτονίαν;

— Ὄχι' διέπραξα ἔγκλημα ὑστάτης ἀπογνώσεως. Ἐπὶ δεκαετίαν ἤμην νευρασθενικὸς καὶ πρὸ διμήνου προσεβλήθην ὑπὸ φθίσεως, ὅταν δὲ ὁ ἄνθρωπος χάσῃ τὴν ὑστάτην ἐλπίδα τῆς ζωῆς, παραφρονεῖ ἐξ ἀπογνώσεως καὶ εἰς τοιαύτην ἀπόγνωσιν εὑρεθεὶς ἐφόνευσα τὸν Βασιλέα.

— Εἶχες προαποφασίσει τὸ ἔγκλημα ;

— Σχεδὸν ὄχι' προ τεσσάρων πέντε ἡμερῶν ὁ παροξυσμὸς τῆς ἀπογνώσεώς μου μὲ ἐξεβίασε νὰ ἐγκληματήσω κατὰ παντὸς ἐχθροῦ μου προσωπικοῦ ἢ κατὰ παντὸς τὸν ὁποῖον αἱ κοινωνικαὶ συνθῆκαι αἱ παρασκευάζουσαι τοὺς ἐγκληματίας ὑψώνουν εἰς εὐτυχῆ εὐμάρειαν, ἐρχομένην εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν δυστυχίαν τῶν ἄλλων.

— Καὶ διατί ἐξέλεξες τὸν Βασιλέα ;

— Κακὴ σύμπτωσις ! Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐβάδιζα πρὸς τὴν ἔπαυλιν Ἀλατίνι ἄνευ προμελέτης τινὸς, ὁπότε στρέφας ὀπίσω, εἶδον τὸν Βασιλέα. Τότε ἐβράδυνα τὸ βῆμα, ἀφῆκα νὰ προσπεράσῃ ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐπυροβόλησα.

— Εἶπες, ὅτι ἦτο κακὴ σύμπτωσις' μετημελήθης, λοιπόν ;

Ὁ βασιλοκτόνος ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν περίλυπος, μὲ σατανικὴν δὲ ἠθοποιίαν προσεποιήθη, ὅτι ἐδάκρυσε, νεύων συγχρόνως καταφατικῶς.

— Ἀφοῦ δὲν εἶχες προμελετήσει τὸ ἔγκλημα, διατί ἔφερες ὅπλον μαζῆ σου ;

— Ἐγὼ ὁπλοφορῶ πάντοτε' ἀπὸ μικρὸ παιδὶ δὲν μοῦ ἔλειψε τὸ ὅπλον,

Ἔπειτα ὁ δολοφόνος ἀφηγήθη τὴν ζωήν του, ἐπιρρίπτων τὴν εὐθύνην τῆς δυστυχίας του εἰς τὴν μεγαλείτεραν του ἀδελφὴν, ἡ ὁποία ἡμπόδισε τὴν μικροτέραν του ἀδελφὴν, διδασκάλισσαν οὖσαν, νὰ διορισθῇ μετ' αὐτοῦ, διδασκάλου ὄντος, εἰς τὸ ἴδιον σχολεῖον, ὁπότε ἐκ τοῦ διπλοῦ μισθοῦ ἠδύνατο ν' ἀποφεύγῃ οἰκονομίᾳ πεντήκοντα λιρῶν, δι' ὧν θὰ ἠδύνατο ὁ βασιλοκτόνος νὰ λάβῃ δίπλωμα ἰατρικῆς.

Ἐξηκολούθησε δὲ τὴν ἀφήγησίν του ταύτην θέλων ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἠγωνίσθη νὰ ζήσῃ ἐντίμως, πειραθεὶς μάλιστα ἀνεπιτυχῶς νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ἐπάγγελμά του καὶ ἄνευ διπλώματος καὶ διωχθεὶς ἐν τέλει διὰ τὴν ἐνέργειάν του, εἰς ἐθνικοὺς σκοπούς.

Τὸν ἐρωτῶμεν ἔπειτα :

— Ὥστε εἶσαι καὶ πατριώτης καὶ δὲν ἐσυλλογίσθης τὰς συνεπείας τοῦ ἐγκλήματός σου εἰς τοιαύτας στιγμάς ;

— Πρὸ δύο μηνῶν πρὶν προσεβληθῶ ἐκ φθίσεως, ἐρωτήσατε ὁποιον θέλετε τί πατριώτης ἤμην, ἀλλὰ μὲ τὴν φθίσιν κατεβλήθην ἐξ ἀπογνώσεως. Ὁ βασιλοκτόνος ἀπέφυγεν ἐπιμελῶς ν' ἀναφέρῃ λέξιν περὶ παραφροσύνης ὁμιλῶν πάντοτε περὶ ἀπογνώσεως.

— Ποία ποινὴ νομίζεις ὅτι σὲ ἀναμένει τώρα ;

Ὁ δολοφόνος ἐμειδίασε πικρῶς καὶ μετά τινα δισταγμὸν, ἀπήντησεν ;

— Ἡ δικαιοσύνη γνωρίζει.

— Τί ἰδέαν νομίζεις, ὅτι ἔχει ὁ κόσμος διὰ τὸ ἔγκλημά σου ;

— Καθένας θὰ κρίνῃ κατὰ τὴν ἀνάπτυξίν του.

— Οἱ ἀνεπτυγμένοι ἄνθρωποι πῶς θὰ σὲ κρίνουν ;

— Θὰ μὲ κρίνουν καλῶς.

— Δηλαδὴ θὰ σὲ συγχωρήσουν ;

— Θὰ μὴ δικαιολογήσουν.